

suuda mõista Igori muret ning katsub teda lohutada oma moodi, pakkudes talle omi varandusi, oma isaisade mõõgagi, oma võõramaa naise Kaspia kallastelt, ainult et muuta rõõmsaks Igori meelt, keda ta millegi pärast armastab ja püüab käidelda kui sõpra ja külalist. Isegi vabaduse pakub ta Igorile, see pantigu vaid oma sõna, et ei tõsta mõõka Končaki vastu. Seda sõna Igori vürstlik meeletsus ei anna; selle vastu, ta töötab jalamaid tasuda kätte, kui pääseb vabaks. Niisugust liitlast ihkaks endale Končak...

Koguneb kogu leer, mehed ja naised ning alustavad laulu ja tantsu, neid kuulsaid polovetsi tantse, et lõbustada khaani meelt. Need tantsud, nagu kogu selle vaatuse polovetsi muusika, moodustab ilmeka kontrasti kõigele, mis helidega iseloomustab venelasi; see on täiesti ise ilm, kuum, kauge, võõras, ihaldavalt-laisk ja metsikult-kirglik ühtaegu. Tantsud ise aga arendatakse suure, võitva hoo ja värviküllusega vaatuse lõpuni.

III. vaatus. Putiivli varemeil. Vaatus algab Jaroslavna nutuga. Ta kaebab oma linna ja oma rahva ja oma vürsti saatust. See on üks haaravamaid kaebelaule kogu ooperi literatuuris, mitte sentimentaalne, vaid suur ja kangelaslik kõiges südamevalus.

Taamal mõeldub rahvas, kes kaebab omamoodi, ehtsas vene rahvalaulu laadis, rüüstatud põlde ja välju...

Seal paistab Jaroslavnale eemalt teelt kaks ratsurit — kas jälle polovetslased, on ta esimene mõte, kuid ratsurite lähenedes ta tunneb teises ära Igori: hõiskav duett täis ülevoolavat, jälle ja jälle uuesti südamepõhjast üleskeevat rõõmu ühendab kaasad. Nad lähevad linna.

Pillimeeste paar ilmub oma värskel pilkelauluga Igori ebaõnnestunud sõjakäigu peale, mille nad sepitsenud. Seal märkavad nad äkki koju tulnud vürsti. Nüüd on hea nõu kallis, et päästa nahk. Nõu leidub: hakkavad kõigest väest helistama kellasid, karjuvad rahva kokku ja teatavad sellele suurt rõõmu — vürst Igor Svjatoslavič olla kodu. Karistuse asemel nii nad, kui esimesed rõõmusõnumi kuulutajad, saavad koguni kiita ja palkagi. Rahva rõõm on suur: nende keskele ilmuvale vürstile lauldakse kiitust ja pakutakse soolaleiba: vürst on jälle koju jõudnud, mure päevad mööda sõudnud.